

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed.

Mødet hævet Kl. 4. 35'.

85de Møde.

Fredag den 1ste Marts Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 28de f. M. meddeler Landbrugsministeren, hvad der er foretaget i Anledning af et til Ministeren i denne Samling henvist Andragende.

Skrivelsen optages i Tillæg B.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 2916 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 795—96.)

Lovforslagets Paragraffer og det stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (P. Madsen): Paa Udvalgets Vegne skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet og tiltraadt af hele Udvalget. Det er jo et lille og beskedent Lovforslag, men den, som har Kendskab til vore kommunale Forhold, vil vide, at det, for saa vidt det bliver vedtaget — vil afhjælpe en

Trang, som ret almindelig er til Stede her i Landet. Lovforslaget er blevet hilst med Glæde af mange; det er jo nemlig saaledes, at der er en Mængde Mennesker her i Landet, som under almindelige Forhold kunne klare sig selv, kunne holde sig fri for at falde Fattigvæsenet til Byrde, men naar en saadan Ulykke, en af de i Forslaget nævnte Sygdomme, som der her er Tale om, rammer deres Familie, maa de søge Hjælp, og naar de saa ikke kunne faa denne, uden at det skal henregnes til Fattighjælp og have Fattighjælpens Virkninger, fører det med sig, at mange blive unddragne den Hjælp, som de skulde have i deres Sygdom, og som vistnok i mange Tilfælde er den eneste, som kunde skaffe dem Hjælp, skaffe dem deres Helbred. Det er jo nemlig saaledes, at Fattigloven af 9de April 1891 paa dette Omraade var et Tilbageskridt. Før Loven udkom, handlede man i Henhold til et Par ministerielle Skrivelser af 1880, hvorefter det var tilfaldt at yde Hjælp i saadanne Tilfælde, som her er Tale om, uden at det betragtedes som Fattighjælp. Men da Loven udkom, indeholdt den i sin § 61 en Bestemmelse om til hvilke Sygdomme der kunde ydes Hjælp af Kommunekassen, uden at det betragtedes som Fattighjælp, nemlig til døvstumme, Idioter og sindssyge. Men alle de andre Sygdomme, som her ere nævnte, kunde der ikke ydes Hjælp til af Kommunekassen, uden at det betragtedes som Fattighjælp. Saa ved jeg nok, at man adskillige Steder er gaaet den Vej at yde Hjælp af Amtsfattigkassen, og den fri Fattigkasse; men den fri Fattigkasse er jo særlig beregnet paa at afhjælpe den øjeblikkelige Trang og ikke at afhjælpe saadan Trang, som opstaar ved de her nævnte Sygdomme, som kræve en indgaaende og længere Behandling og dermed ogsaa større Udgifter. Det staar derfor saadan for mig, at hvis vi kunde faa dette Lovforslag vedtaget og ophøjet til Lov, vilde man imødekomme en ret almindelig Trang, som er til Stede, og som føles stærkt mange Steder. At bevilge af Kommunekassen er jo det naturligste, og at gaa den Omvej, som det jo er, naar man skal bevilge Midlerne af den fri Fattigkasse, finder jeg er aldeles urigtigt, naar man ved en lille Lovbestemmelse kan faa det ordnet saaledes, at Hjælpen ydes af Kommunekassen. Det er jo i Reglen begrænsede Beløb, som den fri Fattigkasse raader over; vi skulde jo have Amtsrådenes Tilladelse til at yde Tilskud til den fri Fattighasse af Kommunekassen, og det er ikke alle Amtsråd, som ere vil-